

mer til at afgjøre, hvad der er nødvendigt. Ordene kunne jo gerne rettes til: „De projekterede Sluse- og Fjernbaneanlæg“, fjøndt det jo ikke engang er sagt, at, hvad der er projekteret, er nødvendigt. Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gøre, idet jeg i Driigt forbeholder mig Ordet paa et senere Stadium af Sagen, naar jeg har læst, hvad den ærede Minister har leveret til mig. Smidlertid kom jeg hørt fra, hvad jeg vilde sige om min Tilstedeværelse, den Gang Protokollen blev fremlagt i Byraadet og Kommunen maatte afgive den Erklæring, at den ansaa det, som Regjeringen foreslog, som det ene Rigtige. Jeg vægrede mig den Gang ved at gaa ind derpaa, idet jeg frygtede for, at Kommunen derved vilde blive ledet ud i et Uføre, hvad der da ogsaa er sket. Det er imidlertid ikke altid saa let, naar man er Medlem af et Kommuneraad, at handle saaledes, at man kan forsvare det. Et af de Medlemmer af Raadet, der vare mest ivrige for Sagen, og som havde de bedste Hensigter i Henseende til at gavne Ribe, kaldte mig ud og sagde, at hvis jeg gjorde nogen Indvending mod den Plan, som Regjeringen havde viist sig beredvillig til at imødekomme, saa vilde de selv afflaa Regjeringens Imødekommen, og saa kunde man ikke vente overhovedet at faae Noget af Regjeringen; man maatte med Ryghaand tage mod det, der blev tilbudt, og træste sig med, at man dog ikke var gaaet videre, end at det ikke oversteg Ens Kræfter at føre Sagen igjennem. Det var under den Forudseening, at man med Beredvillighed gik ind paa det af Regjeringen gjorte Tilbud, og det blev ogsaa tilmeldt Regjeringen. At nu Kommunen gik ind derpaa, er vel det, der har bundet Læsset og har gjort, at Regjeringen kan sige til Kommunen: Nu have I det, som I have villet have det, men det er i Virkeligheden Regjeringen, som har truet eller lokket Kommunen ind i Fælden, uagtet man maatte sige, at det var et Statsanliggende, der her var Tale om og som Kommunen ikke kunde magte. Jeg stod, som sagt, den Gang ene med mine Anskuelser i Kommuneraadet, og det er da ikke godt at gjøre Modstand i Sager, som man ikke forud kan

bedømme; jeg har oftere staaet saaledes. Naar jeg dog gav efter paa Spørgsmaal om jeg gjorde Paastrand, saa var det, fordi man sagde, at det var dog rart, naar vi alle kunde blive enige, men bagefter har man dog sagt, at hvis Kruse havde staaet paa sin Post, saa kunde saa og saa mange, ja over 30,000 Rigsdaler været sparede. Jeg tror, at jeg kan sige, at hvis flere havde været paa deres Post, saa vilde disse Penge virkelig ogsaa været blevne sparede. Jeg har ved den Leilighed maattet tillale en af mine bedste Venner, der har faaet et Baand i Knaphullet, og sige: Det skulde gjøre mig ondt, hvis jeg skulde nødes til at stille Dig af med dit Baand, men naar Du gaar og fortæller, at over 30,000 Rd. kunde have været sparede, hvis jeg havde været paa min Post, uagtet ingen bedre end Du veed, at jeg alene var den, der stod paa Posten, da alle de Andre forlode den, saa maa Du selv berigtige dine Ord, saavidt som Du har udspredt et saadant Rygte om mig. — Hvis jeg nu ikke her fastholdt mine Forslag, saa vilde man tæjen kunne hebrette mig, at jeg ikke havde været paa min Post, og derfor tager jeg heller ikke Forslagene tilbage.

Spøgsbro: Jeg kan kun meget beklage, at det ærede Medlem ikke vil tage Forslagene tilbage. Jeg vilde netop indstændig opfordre ham dertil, men efter de Udtalelser, der ere komne fra ham, frygter jeg, det ikke kan nytte. Jeg tror, det vilde være i Ribe Bys egen Interesse, at der ikke blev fremkaldt Afstemning over Forslagene i dette Dieblif. Saaledes som Sagen nu foreligger, efterat Regjeringen og det hele Finantsudvalg ere enige, kan det jo ikke ventes, at dette Thing skulde lade sig overbevise af den varme og utrættelige Iver, som det ærede Medlem unægtelig lægger for Dagen for den By, hvis Sag han taler, og det er saaledes at forudsæ, at det ærede Medlem vil komme til at staa temmelig alene, om ikke ganske alene med sine Forslag. Derfor tror jeg, at netop i Ribe Bys Interesse er det at ønske, at det ærede Medlem vil lade sig bevøge til at tage Forslagene tilbage. Uagtet jeg kjender Forholdene i Ribe temmelig